

РЕШЕНИЕ

№ 4931

гр. София, 13.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11682** по описа за **2024** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Лион фарм“ ЕООД (предишно наименование „МЕДИКАЛ ЛОГИСТИК“ ЕООД), чрез адв. Ч. - Н., срещу Решение № 4459/10.10.2024 г., постановено по НАХД 6454/2024 г. на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 93-ти състав. С решението е потвърдено наказателно постановление № 22- 2100107/20.12.2021 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“- С., с което на „МЕДИКАЛ ЛОГИСТИК“ ЕООД, на основание чл.416, ал.5, във вр. с чл.415, ал.1 от КТ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

Касаторът твърди, че съставът на СРС не е взел предвид, че при издаването на НП е нарушено правото на защита на санкционираното лице, тъй като в призовката и поканата за връчване на предписанията не било посочено кои предписания касае, доколкото на дружеството били издадени няколко предписания. Посочва, че в поканата не било посочено за кой АУАН е изискано да представи доказателства, нито било конкретизирано на основание на коя хипотеза чл.404, ал.1, т.1 КТ е издадено. Твърди се и нарушение на принципа за съразмерност при налагане на наказанията доколкото за една и съща проверка в един и същи ден - 22.10.2021 г., са издадени 9

/девет/ АУАН и съответно на 20.12.2021 г. са съставени 9 /девет/ наказателни постановления за неплатено трудово възнаграждение на В. С. А. в периода м. октомври 2019 г. - м. август 2021г. Излага съображения, че АУАН е издаден след изтичане на едногодишния преклузивен срок по чл.34, ал.1 ЗАНН. Твърди, че при издаването на НП административнонаказващият орган не е обсъдил и взел предвид доводите в декларацията на управителя на дружеството, съгласно която възнагражденията и осигуровките на В. А. са платени в брой. Моли съдът да отмени решението на СРС и да отмени наказателното постановление.

Ответникът по касация - Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да се остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXIII - ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Софийски районен съд е установил следната фактическа обстановка: на 29.11.2021г. бил съставен АУАН № 22- 2100107/29.11.21г. от главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда ” - С. Н. Г., на жалбоподателя „МЕДИКАЛ ЛОГИСТИК“ ЕООД. В акта било отразено, че при извършване на последваща проверка по спазване на трудовото законодателство дружеството в качеството на работодател, не е изпълнил дадено му с Протокол от извършена проверка на 22.10.2021г. предписание под № 16, на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, а именно: „Работодателят „МЕДИКАЛ ЛОГИСТИК“ ЕООД да изплати на В. С. А. допълнително месечно възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит в процент върху основната работна заплата, определена с индивидуалния трудов договор за периода от месец юни 2020 г. до месец август 2021 г., съгласно чл. 12, ал. 1 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата (обн. ДВ, бр. 9 от 26 януари 2007 г.)". Срокът за изпълнение на предписанието бил изтекъл на 11.11.2021 г. Проверяващият приел, че нарушението е извършено на 12.11.2021 г. в предприятието на работодателя. В съставения АУАН извършилият проверката инспектор отразил, че „МЕДИКАЛ ЛОГИСТИК“ ЕООД е нарушил разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ. Срещу съставения АУАН постъпило възражение, че лицето В. С. А. не е полагал труд за посочения период, поради което не следва да му бъде изплащано възнаграждение. Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното НП.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са основания за отмяна на НП. Същите са издадени от компетентен орган, в предписаната от закона форма, съдържат задължителните реквизити. При анализа на

доказателствата в тяхната съвкупност съдът е достигнал до извод, че нарушението е доказано по безспорен начин, поради обстоятелството, че в предоставения му срок до 11.11.2021 г. дружеството не е изпълнило задължителни предписания на контролния орган за спазване на трудовото законодателство. Изложени са съображения, че нарушението не може да бъде определено като маловажен случай. На това основание СРС е потвърдил оспорваното НП.

Решението е правилно. Настоящата инстанция намира, че установяването на административното нарушение и налагането на административното наказание са осъществени от компетентните контролни органи. Не са допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП. Разпоредбите на чл. 42, т. 3 и 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, регламентиращи формата и съдържанието на АУАН и НП, са спазени. Безспорно са установени нарушителят и извършеното от него нарушение, посочени са обстоятелствата, при които е извършено деянието, както и доказателствата, които го потвърждават. Административно наказващият орган е квалифицирал административното нарушение като такова по чл. 415, ал.1 от КТ. Няма съмнение относно адресата на посоченото задължение, като възражения в тази посока не са изтъкнати в касационната жалба. С цитираната разпоредба се санкционират лицата, които не изпълнят принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство. Безспорно в случая с Протокол от извършена проверка на 22.10.2021г. на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, под № 16 е дадено предписание: „Работодателят „МЕДИКАЛ ЛОГИСТИК“ ЕООД да изплати на В. С. А. допълнително месечно възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит в процент върху основната работна заплата, определена с индивидуалния трудов договор за периода от месец юни 2020 г. до месец август 2021 г. съгласно чл. 12, ал. 1 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата (обн. ДВ, бр. 9 от 26 януари 2007 г.)". Даденото задължително предписание е относно спазването на трудовото законодателство, определен е и срок за изпълнението му. Съдът споделя като логични и правилни мотивите на състава на СРС, с които е приел да не кредитира обясненията на свидетеля Л. И., доколкото те не се подкрепят от останалите по делото доказателства. Липсват други доказателства относно изпълнение на дадените предписания в определения от административния орган срок. Правилен е изводът на съда за доказаност на нарушението, за което е санкционирано лицето.

Изцяло неотносими към настоящото производство са изложените от касатора съображения относно отмяната на решението на СРС поради пороци във връзка с издаването на задължителното предписание, доколкото касаят въпроса за законосъобразността на издаденото предписание, което е извън предмета на настоящото производство. В случай, че касаторът счита, че са налице такива съществени недостатъци, е следвало да оспори задължителното предписание в определения за това срок, като сезира с тях горестоящия административен орган или съда. След изтичането на срока за обжалване на задължителните предписания, те влизат в сила, подлежат на изпълнение и законосъобразността им не може бъде предмет на съдебен контрол. Предметът на настоящото производство е единствено оспореното НП, с което лицето е санкционирано за нарушение на чл. 415, ал.1 от КТ.

Неоснователно е и възражението, че с поканата за представяне на доказателства за изпълнение на дадените предписания не се посочва кое от всички предписания касае, доколкото дружеството е можело да ангажира доказателства за изпълнение на всички

предписания, да поиска уточнение и да представи доказателства за това допълнително. Такива доказателства липсват по делото, а в представеното по делото от страна на дружеството писмено сведение от 12.11.2021г. изрично се посочва, че доказателства за изпълнение на предписанията не се представят.

Съдът намира за неоснователни възраженията относно допуснатото нарушение на принципа за съразмерност при определяне на наказанието с оспореното НП, доколкото били издадени множество НП за неизпълнение на предписания на едно и също задължение за заплащане на трудово възнаграждение на В. А., но за различни периоди. Доколкото лицето е санкционирано за различни задължителни предписания, които са влезли в сила и не са изпълнени, то подлежи на санкция за всяко от тях в предвидения в закона размер, като в случая наложената санкция е на предвидения в закона минимум. Още повече, че в случая се касае за неизпълнение на задължение за периодично плащане за различни периоди.

Оспореното НП не е издадено в нарушение на едногодишния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН за образуване на административнонаказателно производство. В случая санкцията се налага за неизпълнение на дадени задължителни предписания на трудовото законодателства, а не за неизпълнение на задължения по трудов договор в определения в договора срок. В този смисъл срокът по чл. 34, ал.1 от ЗАНН е спазен, доколкото срокът за изпълнение на задължителните предписания е изтекъл на 11.11.2021г., нарушението е извършено на 12.11.2021 г., а АУАН е съставен на 21.11.2021г. Посочения в касационната жалба период от юни 2020 г. до октомври 2020 г., в който работодателят е следвало да заплати трудовото възнаграждение съгласно разпоредбите на трудовия договор, в случая е неотносим.

Предвид изложеното, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а обжалваното с нея съдебно решение - оставено в сила като правилно и законосъобразно.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, определено в съответствие с фактичката и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4459/10.10.2024 г., постановено по НАХД 6454/2024 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав.

ОСЪЖДА „Лион фарм“ ЕООД да заплати на дирекция „Инспекция по труда“ С. сумата от 80 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

